

[H. F. Ulrichsen.]

eller i at være Tilskuer til et hvilket som helst Nøgen-Skuespil. Det er der ikke nogen som helst Grund eller Foranledning til, og derfor skal Bestemmelserne i § 23 vedrørende Ophold paa og Badning fra Stranden affattes med behørig Hensyntagen til alle Sider.

Hvad angaar Bestemmelserne om Søer, er jeg betænkelig ved Lovforslagets Forslag om at udvide Strandbreds-Bestemmelserne til Søerne. Der er en Væsensforskel, baade historisk og naturmæssigt, paa Søer og Strandbredder, og jeg vil ikke tro, at Bestemmelserne i Slutningen af § 23 vedrørende Almenhedens Adgang til Søer vil vinde Bifald fra konservativ Side. I Parentes bemærket vil jeg gerne have Lov til at sige, at ogsaa ved Søerne er der foregaaet svare Forsyndelser mod Naturen. Man behøver blot at se paa et Billede, der er blevet publiceret, et Billede, der viser, hvorledes man havde tænkt sig at bygge en Cementkasse paa Pæle ude i den saa ofte besungne Furesø. Man bruger undertiden Sangen om Furesøen netop som Eksempel paa dansk Naturglæde, dansk Musik o. s. v. Det vilde være nydeligt, om man et Sted som ved Furesøen skulde have et moderne Pæle-Cementbyggeri til at ødelægge alle Naturskønhederne dér!

Ligesom det ærede Medlem Hr. Kyed er jeg enig i, at det er rigtigt at træffe Bestemmelse om, at man bør ofre noget paa at gennemføre en Rensning af Vandet i vore Aaer, Søer og Fjorde.

Meget Spildevand fra industrielle Virksomheder og Kloakvand har ødelagt det klare Vand, som er af saa stor Betydning, ikke blot rent æstetisk, men ogsaa for Planter og Dyreliv, og man bør gøre alt for at bevare det klare Vand, saa vi ikke faar vore Bække og Aaer lavet om til stinkende Kloakker.

Lovforslagets § 24 er der i det hele og store ikke meget at indvende imod. Som jeg allerede har nævnt, er § 24 i det nu forelagte Lovforslag af en helt anden Karakter end den tilsvarende Paragraf i Lovforslaget af 1926. Der er enkelte af Bestemmelserne, der synes mig noget uklare, og jeg gaar ud fra, at det under Forhandlingerne i Udvalget vil være muligt paa fuldt tilfredsstillende Maade at faa Bestemmelser om de behørige Politiforanstaltninger vedrørende Færdseilen i de paagældende, eventuelt ogsaa i andre, Skove. Jeg tror ikke, at dette Spørgsmaal vil volde større Vanskeligheder.

Den største Diskussion vil der utvivlsomt blive om Lovforslagets § 25, den helt

nye Bestemmelse — ja, det vil sige, den var i sin Tid antydet af det daværende Medlem Hr. A. C. Meyer — om de 100 m Byggelinie ved Strandbredder og 300 m Byggelinie ved Skove.

Jeg er af den Opfattelse, at Bestemmelserne vedrørende Byggelinier for Kysternes Vedkommende bør affattes mere smidigt, bør affattes saaledes, at man ikke skærer hele Landet over een Kam, men saaledes, at man tager Hensyn til de lokale Forhold. Det bør med andre Ord ikke være en ufravigelig og almindelig Regel, men der bør tages Hensyn til Forholdene i hver enkelt Del af Landet. I store Dele af Landet og navnlig da, hvor der i Nærheden af Stranden ligger nogenlunde store Ejendomme, vil det vist ikke betyde meget at have en forholdsvis haardhændet 100 m Regel, for det er rigtigt, at i dette Tilfælde vil dette, at der ikke bygges paa de yderste 100 m, betyde, at Arealet længere inde faar en større Værdi, som indkasserers af den samme, der ejer de yderste 100 m. Men Forholdene er anderledes forskellige Steder i Nærheden af Byer, hvor der har været en stor Udstykning og en Bebyggelse, først og fremmest en Bebyggelse med Smaahuse for Middelstanden eller Arbejderstanden.

Vi kan f. Eks. blot tænke paa den før omtalte Bebyggelse paa Fyn eller den Bebyggelse, der har fundet Sted langs Strandvejen mellem København og Køge. Der er ingen Tvivl om, at der mange Steder i Landet findes Ejere med smaa Huse, som ikke kan forstaa en saadan Bestemmelse, og dér, hvor der i Forvejen paa disse Steder er bygget, vil der i hvert Fald ikke være nogen som helst Grund til at stoppe op for Byggeriet. Man maa, som sagt, gøre Bestemmelsen om de 100 m ganske anderledes smidig, end den er i Lovforslaget.

Dette vil ikke sige, at jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Kyed, naar han siger, at den paagældende Lovbestemmelse alene synes at være affattet med Hensyn paa en Egn som Nordsjælland, for der er mange andre Egne af Landet, hvor Bebyggelsen langs Kysten i allerhøjeste Grad har spoleret Naturskønheden. Tænk paa den Bebyggelse, der har fundet Sted langs Vejle Fjord. Og vi behøver ikke alene at tænke paa Bebyggelse med Villaer og almindelige Opholdshuse, men tænk paa en Bebyggelse som den, der fandt Sted oppe i Helsingør, hvor man, vist oven i Købet med Støtte fra det offentlige, fra Borgmesteren i Helsingør — det er muligt, jeg tager fejl —, i sin Tid paa et af de allerskønneste og mest berømte Steder mellem